

Шикіна Н. А
к.е.н, доц. кафедри фінансів
Коцюрубенко Г. М.,
викладач кафедри фінансів

ЕЛЕМЕНТИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ-ЕКОНОМІСТІВ

Розвиток ринкових відносин в Україні обумовлює необхідність формування системи фінансової освіти населення, важливе місце у якій належить навчальним закладам економічного профілю та викладача-економістам. Підвищення фінансової грамотності населення є важливою стратегічною задачею розвитку держави. У відповідності до «Стратегії реформування системи захисту прав споживачів на ринках фінансових послуг на 2012-2017 роки», передбачено запровадження інваріативних програм у школах та добровільних програм для дорослого населення[1].

З метою забезпечення ефективності реалізації державних ініціатив щодо підвищення фінансової грамотності населення необхідно побудувати систему формування фінансової освіти в залежності від цільової аудиторії, внести більш жорстке регламентування освітніх програм для кожної із груп та залучати до викладання осіб, що мають економічну освіту та певний стаж педагогічної роботи.

У відповідності до зарубіжного досвіду реалізації освітніх програм щодо підвищення фінансової грамотності, реалізація освітніх продуктів має відбуватись за відповідними групами, які ранжуються за критерієм «зацікавленості учасників у освітніх програмах». З метою максимального урахування інтересів всіх вікових груп населення, в узагальненому вигляді групи мають наступний склад:

1. Діти, школярі.
2. Молодь, студенти
3. Працездатне зайняте населення, що не потрапило в попередні групи.
4. Решта економічно активного населення, що не потрапила в попередні групи.

Ранжування аудиторій за групами зумовлює необхідність різних підходів до викладання, що мають бути враховані при підготовці викладача, тим паче, що викладачам-економістам в переважній більшості випадків доводиться працювати з «дорослою» аудиторією.

Для 1-3 групи навчання основам фінансовій грамотності має бути започатковано як обов'язковий курс з урахуванням вікових особливостей та можливостей читання лекцій та проведення занять:

- для дітей молодшого шкільного віку – у ігровій формі з залученням вихователів та викладачів;
- для дітей старшого шкільного віку та студентів – як обов'язкова дисципліна з залученням викладачів по профілю та представників фінансових інститутів;
- для дорослих – як напрям обов'язкового підвищення кваліфікації у вигляді серії освітніх семінарів з залученням представників фінансових установ.

Але розподіл потенційної аудиторії, якій будуть представлені у досить стислому вигляді основи фінансової грамотності, на вікові групи, є лише першим, підготовчим, кроком на шляху широкомасштабної просвітницької діяльності. Особлива увага має бути приділена саме тому, в якій формі буде подаватись інформація, чи буде вона актуальною для аудиторії та чи викличе вона інтерес та бажання отримувати нові знання. Всі ці питання в значній мірі залежать від професійної майстерності викладачів відповідного профілю, які будуть залучені до даної діяльності.

Підвищення фінансової грамотності населення може бути побудовано на сучасних проблемах, які існують у фінансово-економічному середовищі, на аналізі причин, які їх спричиняють, наслідків, до яких вони призводять, та шляхів розв'язання цих проблем.

Складність такої діяльності для широкої аудиторії полягає в тому, що всі ці питання мають бути максимально адаптовані до віку тієї чи іншої аудиторії та до сфери їх інтересів, а також легкими та доступними до сприйняття з огляду на відсутність базової економічної освіти.

Семінари, які будуть організовані для перших двох груп (для дітей молодшого шкільного віку та для дітей старшого шкільного віку і студентів) можуть бути підсилені виховною діяльністю на реальних прикладах «із дорослого життя».

Основною метою такої діяльності має стати формування економічного мислення, отримання найбільш важливих знань з питань теорії і практики та підвищення свідомості у здійсненні тих чи інших фінансових операцій, які убезпечать у майбутньому населення від помилкових рішень та невиправданих дій фінансово-економічного характеру.

Впровадження таких ініціатив має відбуватись у межах реалізації соціальної відповідальності бізнесу, що дозволить вирішити проблеми фінансування таких освітніх програм.

Залучення до проведення освітніх програм викладачів ВНЗ економічного профілю, які є не тільки носіями знань, але також мають певний досвід спілкування з аудиторією, значно підвищить якість та результативність такої діяльності.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження Кабінет Міністрів України «Про схвалення Стратегії реформування системи захисту прав споживачів на ринках фінансових послуг на 2012-2017 роки» [Електронний ресурс]// Офіційний сайт Верховної ради України – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/867-2012-%D1%80>